

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Denisou Kalfeřtovou ve veřejném zasedání konaném dne 20. 5. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], [datum narození], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem z 16. 8. 2016, č. j. 32 T 40/2016-126 ve spojení s usnesením téhož soudu z 5. 5. 2020, č. j. 32 T 40/2016-157.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.
2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.
4. Ad 1) Odsouzený do současného výkonu trestu odnětí svobody nastoupil dobrovolně dne 29. 10. 2020, konec trestu připadá na 29. 10. 2021. Odsouzený tak vykonal polovinu celkové délky trestu dne 29. 4. 2021, první podmínka je tedy splněna.
5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. Odsouzený je zařazen do oddělení se středním stupněm zabezpečení. Pracovně odsouzený je zařazen na vnější nestřežené pracoviště, kam však dosud z důvodu opatření proti CoViD-19 nemohl nastoupit. Odsouzený se však účastní alespoň brigádních prací na oddíle. Chování odsouzeného je bezproblémové. Stanovený program zacházení odsouzený plní, je zařazen ve II. PSVD, dosud se mu podařilo získat 1 kázeňskou odměnu, kázeňsky trestán nebyl. Setrvalé zařazení odsouzeného ve II. PSVD a pouhá jedna odměna však svědčí pouze o standardní a nikoli příkladném přístupu odsouzeného k výkonu trestu. Soud tak má s ohledem na přístup odsouzeného k výkonu trestu za to, že si teprve vytváří předpoklady pro splnění druhé podmínky, a proto soud nyní hodnotí druhou podmínku jako nesplněnou.
6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného
7. Odsouzený má zajištěné bydlení u své manželky, k čemuž doložil písemný příslib a evidenční list k nájmu bytu. Pracovat chce odsouzený jako OSVČ v oboru dokončovacích stavebních prací, což doložil svým živnostenským listem a příslibem [jméno] [příjmení] o zprostředkování zakázek pro odsouzeného.

8. Dle hodnocení věznice se možnost zdárné resocializace odsouzeného jeví jako otevřená. Protektivními faktory jsou u odsouzeného jeho schopnost nalézt si pracovní uplatnění, pevné rodinné vazby a život bez návykových látek. Jako rizikový faktor se jeví sklon odsouzeného k nerespektování pravidel a neochota přiznat si svou chybu.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. Z obsahu evidence Rejstříku trestů vyplývá, že odsouzený byl v minulosti celkem 7krát pravomocně odsouzen, a to za charakterově rozličnou trestnou činnost, když v letech 1978 a 1986 byl 2krát odsouzen za trestný čin výtržnictví, dále v roce 1997 za trestný čin zanedbání povinné výživy, v roce 2000 za trestný čin ublížení na zdraví, v roce 2005 za trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže a za trestný čin úvěrového podvodu, přičemž za stejný trestný čin byl odsouzenému v roce 2016 uložen původně jako podmíněný i nyní vykonávaný trest odnětí svobody. Za jeho předchozí trestnou činnost bylo na odsouzeného působeno především podmíněnými tresty odnětí svobody, v jejichž zkušebních dobách se odsouzený s výjimkou projednávaného trestu vždy osvědčil. Je tak zjevné, že odsouzený svým chováním v minulosti prokázal, že je schopen vést řádný život, o čemž svědčí jednak podmíněné tresty, u kterých se osvědčil, a jednak i doba více než 10 let mezi posledním a předposledním odsouzením. Soud však s ohledem na to, že u odsouzeného dosud neseznal dostatečnou nápravu (viz část odůvodnění týkající se druhé podmínky), nyní hodnotí i třetí podmínku jako nesplněnou, neboť nemůže důvodně předpokládat, že odsouzený po svém propuštění povede řádný život z důvodu nedovršené nápravy ve výkonu trestu odnětí svobody.

10. Soud tak podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario žádost odsouzeného zamítl jako předčasnou. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 20. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. června 2021.